

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I és S Z É P I R O D A L M I L A P

<p>Szerkesztőség Kényes utca 175. Kiad hivatal Nagytemető utca 519 szám. Sápszky Zs könyvnyomda</p>	<p>Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár: Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5kr</p>	<p>Hirdetseket árszabályszerint vétetnek fel. Egyez számok kaphatók. Lövenfeld Soma és Kalmár Dániel kereskedésében.</p>
---	--	--

Magyar nő.

Bizonyos varázs, bizonyos hüvelyk kör veszi körül e szót: »magyar nő». Az egyes nemzetek szeretik nőik erényeit és előnyeiket mindig kitüntetni, hanem annyi büszkeség, annyi önérzet egyik nemzetben sem létezik e tekintetben, mint a magyarban. A magyarnak a nő felislene. Büszke reá, kérkedik vele, imádja, szereti, tiszteletli és innen van, hogy alig van nemzet, melynek történetében a nők oly szerepet játszanának, mint nálunk. A magyar ember viszonya a nőkhez ép olyan, mint a mondabeli Neptuné a tengerek fölött. Neptun a tenger hullámainak istene, de azért mégis a tengerek uralják őt. A mi szépeink is a férfiak isteneit, bálványait képezik, de amellet a férfiak uralják a nőket. És épen a természet által megszabott e viszony betartása szülte a nőnek azt a kiváló állást, melyet a nők mindig elfoglálnak. A történelem fényes évlapjai tehetnek

róla tanubizonyosságot, hogy a magyar nők mindig kiváló szerepet játszottak és e tekintetben felülmúlja nemzetünk az összes európai nemzeteket. Nemcsak társadalomban és a kulturfajlásban, hanem még a harczban és a politikában is mindig kitűntek. Otthon a ház körül tudtak nők lenni, a szó nemesebb értelmében, gyengédek, kedvesek lenni, hanem ha kellett, a háboruk harczone viharában sem rettentek vissza a nehéz fegyvert férfias erővel és bátorsággal forgatni. És ez az, a mi nagygyá teszi a magyar nőket. Tudtak mindenekfelett honleányok lenni. Teljes önérzettel és méltó büszkeséggel állíthatjuk, hogy nincs nemzet melynek honleányai oly meleg szeretettel, oly forró ragaszkodással függének a hazán, mint a mieink. Ők magyar asszonyok és háziasszonyok egyaránt. S a honszeretet e nemes példája, a hazafias érzelem e törhetlen kifejezése teszi nőinket felistenekké.

Egyéb államokban a nők közpoliták. A németnő nem tud rajongni, az hideg, prózai, számító; a francia elmerül budoárjába, tisztán szalonjának és divatának él; az angol nő nem ismer nemzetiséget, övé az egész világ, mert élete is valóságos sport és szórakozás csak; az olasz nő a mulatság, a tánc és a kéj rabja... hanem a magyar nő, egyesítve mindama tulajdonságokat, a melyek a nőt nagygyá teszik, mindig és mindenhol magyar nő. Van bennök valami jellemző, el nem tagadható tipikus jellem, mely a véralkat mellett meg honfias érzelmre vall, ők nem tudnak hidegek lenni a haza és ügyei iránt, ők nem tudnak közönyösek lenni a hon sorsa iránt, mindig érdeklődnek érte és innen van, hogy annyi politikával mint nálunk egyebütt nők alig foglalkoznak. Korántsem akarjuk azt állítani, hogy cz a nők első feladata volna mert a nők elsőrendű teendő t, hivatását és feladatát volt alkalmunk egye-

T Á R C Z A.

Két pár.

(Novelte.)

Zsófi zokogva dőlt a pamlagra. Oly keservesen sir szegényke!

Még remélek? — Oh anyám anyám, végig vagyok sértve! — Ilyen levelet! — Azt mondta, hogy szeretne volna kimelobb módon tudtomra adni, hogy lemond a boldogságról. — Oh Béla, mivel érdemelted ezt tőled? — Irja, hogy visszaadja szavam, s szabad vagyok... — Hát azon rab, ki a letöltött fogság után felszabadul, szabad az? nem hordja-e magán a gyalázat bilincseit? S te még azt mondod, anyám, hogy ne sirjak! — Oh Adél, mily boldog ő! Szeretve végéneke által és viszontszeretve azt, csak szánakozni fog rajtam — Anyám, anyám, mért vetél rá, hogy becc ezem az elj... és...? Mondtam hogy még ráérek, nem akarok még férjhez menni, de te egyre csak unszoltál — És most — oh istenem, istenem! — ily gyalázat!

És uj e övel kezdte rá a zokogást.

Szép kék szemei kivörösödtek, ajkait vérig harapdálta kétségbeesésében, szőke selyem haja rendetlenül omlott vállaira. Azután fölemelkedett a pamlagról és kezeikéit tördelve járt fel és alá a szobában...

Adél, kit Zsófi oly boldognak gondolt, szintén hevesen járt fel és alá szobájában. Barna fejcskőjét daczosan hátraszögte. szemeiből haragos villámokat szórt. Picziny labáival mérgesen toppantott és kezeinek mozdulatai őt minden földi lény előtt hozzaferhet enné tették.

— No jöjjön senki ide engemet vizsgálni! Nem vagyok kétségbeesve! Azt hiszitek, hogy az a levél megszorított? Csabódtok, csalódtok!

Ezzel odafutott az asztalhoz, felkapott egy ott fekvő levelet és darabokra tépte. Mindez igen széppé tette a fiatal leánykát.

— Hah, Sándor, nézd, így bánok én a hitszegőkkel! Lemondasz rólam, ugy-e s meg hozzá vérző szívvel! — Hahaha! Nevetél — de én is nevetek — nem sírok nevetek — Oh csak itt volnál most, most — megmutatnám, hogy miként fáj nekem a bosszantásomra szánt levél! — De Zsófi, Zsófi! Kárörvendve fog rajtam nevetni és azt fogja Bélácskájának mondani, hogy sirtam, jajcszékeltam, panaszkodtam,

— Béla pedig elmondja a semmirekellő szőszegő, elvetemedett Sándornak! — Oh, csak ezt ne, csak ezt ne! — ez megölne engemet megőrülök!

Kevés butor oly hasznos, mint e pamlag. Reá lehet dőlni és keservesen sirni, mint Adél tevő; fel lehet onnan nézni a padlatra és a sok sirás után változásul megolvadni, hogy hány csokor van oda pingálva, mint ahogy ezt Adél cselekedte; aztán a sirást lassankint, mint a kifáradt ember, abban lehet hagyni és áttérni bizonyos csuklásszerű variációra, épen mint a szép Adél; azután el lehet szunnyadni lassan, csöndesen, akárcsak a kedves Adél, mikor ott feküdt és egyik kezét még mindig hevesen hullámozó keblén nyugtatta, a másikat pedig feje alá tette, hogy kényelmesebben fekhessék.

Nyugtalan volt álma. Látta Zsófinak máskor mindig szende arcát eltorzult vonásokkal; látta, mint mutatja ki fogait és nevet épen úgy, mint a színházon levő vigorgó gipszszekély, melyek oly rutak, mint a meglestésült irigység. S ez az arc mind közelebb és közelebb jött, egyre rutabb és rutabb vonásokat öltött s most — most —

Adél felsikoltott és felugrott a pamlagról. Alig hitt szemének. Zsófi állt előtte-

H I R E K.

— Irodalmi pályázatunk. Újévkor hirdett irodalmi pályázatunk határideje febr. hó 1-ével telt le. Beérkezett összesen 8 pályamű a következő címekkel: Uj kegyencz, Álmod. A válasz, A szerelem, Mari kérője, A csőd, Apró hirdetések, és Vadonban. A pályaműveket átadtuk a bíráló bizottságnak melynek tagja voltak:

Mocskónyi József, főgymnásiumi tanár, Valentinyi Jenő, főgymnásiumi tanár, Mihálfi József, lapunk szerkesztője.

A bizottság figyelmesen átolvasván a beküldött dolgozatokat a pályadíjat egyhangulag a »Vadonban« című, lapunk múlt számában közölt pályavers szerzőjének ítélte meg.

Az illető költemény szerzője: **Sipos Soma.**

A bíráló bizottság ezenkívül dicséretleg emeli ki az »Uj kegyencz« című tárczacikkét, melynek szerzője: *Epstein Miklós.*

A bírálóbizottság határozata folytán a 10 korona pályadíjat kiadóhivatalunk Sipos Soma kir. törvényszéki albiró úrnak, Egerbe a mai napon elküldi.

Ez alkalommal ismét egy pályázatot nyitunk, még pedig egy humoros tárczára, vagy pedig bármily tárgyú költeményre. Pályázati határidő: április hó 1-je. Pályadíj: 10 korona. Pályázatunk nyílt, az az nem szükséges sem álnév, sem jelligés levél.

A beérkezendő pályaműveket egy lapunk szerkesztősége kebeléből alakult bizottság fogja megbírálni s a viszonylag legjobb munkának a pályadíj április elsején kifog adani. A pályázat eredményét annak idején közölni fogjuk.

— **Államsegély.** A szarvasi polgári leányiskola az 1892/93 tanévre 300 forint állami segélyt kapott.

— **Távozó kir. végrehajtó.** Terray

bekben kifejteti. Hanem tagadhatlan hogy a nő, megfelelő tulajdonképeni feladatának, ha érdeklődik vagy foglalkozik a hon érdekeivel csak dicsőségére válik, mert a hazát szeretni egyaránt kötelessége a férfiak és a nőknek is. És sohasem vethet jó világot a nőre az a körülmény, hogyha, hideg, közönyös hazája iránt vagy mi több, nem ragaszkodik hozzá. Volt alkalmam gyakrabban tapasztalni, hogy pl. a német nők, a velők ellenséges francziákhoz, csak azért szítanak, mert a divat hazája, ámbár tagadhatlan hogy a háborukban ők is nagy önfeláldozást tudtak felmutatni.

A magyar nők e tekintetben első helyet foglalnak el. Ők szeretik hazájukat, függnek rajta, mint a gyermek anyja kebelén, és igen jellemző az a mondás, hogy midőn egy magyar nőtől azt kérdezték: milyen nő szeretne lenni, ha magyar nem volna? azt felelte: magyar. Mert rejlik a nők honszeretében is valami magasztos, valami nemes. Az a ki hazáját nem szereti, nem tud egyáltalában szeretni, és aki szeretni nem tud az nem rejt szívében semmi nemes érzelmet, már pedig a nők szívilága majdnem ugyanaz, a mi a férfiaknál a jellem!

Nem akarok az egri nőkre, Zrinyi Ilonára, Dobozynera vagy más ily lüendőklő nevekre utalni, csak a

jelenre hivatkozom. A magyar nők a hazafias akciókban mindig élénk részt vettek, ők mindig letudták róni azt az áldozatukat, melylyel a hazai irányában tartoznak, és főleg a humanizmus ama valóban nagyszerű áramlatában, mely a növekvő inség és nyomor elhárítására irányult, játszanak nagy szerepet. Ott, a holjótékony-ság és hazafias célokról van szó — nézzetek végig — mindig nők viszik a vezérszerepet; tánczolnak, énekelnek, zongoráznak, mulatnak, ha arról van szó, hogy hazafias cél vagy jótékony-ság, de komolyan összeülnek, tanácskoznak vagy cselekednek, ha a cél így kívánja.

És ők maguk is büszkéek, hogy magyar nők. Fennen hirdetik a külföldön nemzetiségüket, mert szeretik a nevet: magyar nő! És ők méltán büszkélkedhetnek. A kinek fényes jelenje olyan dicső multra támaszkodik, mint az övéké, a kik a nehéz női hivatást úgy betöltik mint ők. a kik ugyfentartják erkölcsi méltóságukat mint ők, azok büszkéek lehetnek. Régibb és újabb költőink is számtalanszor adtak ebbeli meggyőződésüknek és hódolatuknak kifejezést és legyen is magyar minden nő, ki a Kárpátok bércei és az Adria hullámai között szivja be először a levegőt, mert ez a legszebb epitheton, mit ember szülöttének adhatnak: magyar nő.

A . . . a,

de épen nem látszott örülni. Ellenkezőleg — szemei vörösre voltak sirva, arcza mély fájdalmat fejezett ki és egész lényén nagy lehangoltság volt látható.

— Mi bajod, édes Adél, kérdé résztvevően.

Adél nem mert szólani; félt, hogy ha Zsófi most nem is érez kárörömet, de érezhet, mihelyt megtudja a történeteket.

— Te sirtál Zsófi? kérdé viszont ő. Zsófi könyekre fakadt.

— Béla — Béla lemondott!

— Ő is?

Zsófi bámulva nézett Adélra.

— Hát még ki? kérdé.

— Sándor. — --

— Ő is?

A két szép leány egy ideig némán bámult egymásra, a meglepő hírre nem tudtak szólani. Adél nyerte vissza előbb lélekjelenlétét.

— Tehát mindkettőn rá vagyunk szedve! — bosszút, véres bosszút a hitszegőknek! Tudod, édesem, az igazat megvallva, én sohasem szerettem Sándort őszintén. Csupán szüleim akarata.

— Istenem, én magam is úgy vagyok! Szüleim akaratának engedve, váltottam jegyet Bélával, de szívem nem volt az övé.

— Pedig csodálom, Zsófi; Bélát én derék, jó embernek néztem. Sándor olyan furcsa heves természetű ember, kivel én meg nem férhetek.

— Furcsa! Én pedig épen Sándort becsültem többre Bélánál, aki oly szende mint egy nő, ami pedig nem férfhoz illő.

— Szóval, Zsófikám, ha jól meggondoljuk a dolgot, tulajdonképen nem is kellene oly nagyon buslakodnunk, mert hisz szívéket úgy sem érinti gyalázat.

— Igazad van, Adél. Még örülnünk kellene, hogy e szívék érzelmeivel ellenkező összeköttetés nem jött létre.

Végre azon eredményre jutottak, hogy bizony kár volt az ontott könyekért és a sorsban teljesen megnyugodva, mondhatni megelegedve, váltak el.

Egy hét múlva úgy Zsófi, mint Adél már mitsem érezett a nagy keserűségből. Zsófi ismét a kedves szende teremtsé volt, ki teljes gondatlansága daczára is megtartotta komolyságát, mely őt oly bájossá tette. Adél pedig továbbra is az egyébként jószívű kis kópe maradt, ki perel, tánczol, sir, nevet egy perc lefolyása alatt.

Most is ott ül zongorája mellett és annyira veri a billentyűket, hogy az armenők csodálkozva állnak meg az ablak

alatt. — Egyszerre hirtelen abban hagyva a játékot, kinyitja az ablakot és oly megszire hajol ki, hogy alig bírja egyensúlyát fentartani. Midőn az ablakot becsukta, halálápadtság futotta el arcát. Majd ismét vérvörös lett, szemei haragos pillantásokat löveltek, fejét akaratosan hátraszegte, lábai toppantottak — épen úgy, mint egy hét előtt.

— Ő az — Zsófi! — Óh csalfa, képmutató leány! Idejő hozzám könyes szemekkel, szende ábrázattal, mézes beszéddel és e könyek, ez ábrázat, e beszédek alatt a legrutabb képmutatás lakik! Hah! most tudom csak, hogy mért volt neki Béla oly tulságosan nőies szendeségű — hogy kiköcsikázhasson Sándorral! Elidegenítette tőlem völégényemet, elvette lelke nyugalmát, megölt és aztán — nejevé lesz! Jaj, megfulladok, elájulok! — segítség! segítség!

S még a háznép összecsendült, Adél ismét ama hasznos butordarabhoz futott és rádobva magát, sirt, zokogott, kiabált. Sok ideig tartott, míg lecsendesíthették, olyannyira fájt neki a tudat, hogy vélt vetélytársnője által legyőzetett. Midőn nyugodt lón és egyedül maradt anyjával, ez így szólt hozzá:

— De hát az istenért, mi lett gyermek?

László kir. járásbírósi végrehajtó az igazságügyminiszter által Makóra lett ki-nevezése következtében elhagyja városunkat. Barátai és jóismerőseitől f. hó 3-án bucsuzott el, a Casinóban hova tisztele-tére bucsuestélyre jöttek össze.

— Adófizetők figyelmébe. Az adók febr-uár hó 1-től 15-éig a község házában egész nap szedetnek.

— Ipartestület. Az ipartestületbe a múlt hó 29-én tartott rendes évi gyűlésen elnökül Opauszky István, alelnökül Józsa József, és jegyzőül Osztrólczy János vá-lasztatott meg.

— Táncmulatság. A kondorosi Casi-nó egyesület 1893. év február 8-ikán sa-ját termeiben hangversenyyel és táncmu-latsággal egybekötött barátságos megnyitó estélyt rendez, Belépti-díj: 1 frt. Család-jegy 2 frt. Felülfizetés köszönettel fogad-talik, hirlapilag nyugtáztatik. Kezdeté 7 és fél órakor. A vidékiek elszállásolásáról gondoskodva lesz. A hangversenyre vonat-kozó program a t. megjelenők között ki fog osztatni.

— Vásárosok figyelmébe. Szeghalom község legközelebbi országos vásárja f. hó 13-án fog megtartatni.

— Tűz. A »Farkas« vendéglőben f. hó 1-én éjjel kémény tűz ütött ki. A tűz-rövid idő alatt eloltatott.

— Roncsolótoroklob. Ujabb megbe-tegelések: Kisgyurka Erzsébet (tanyai lakos) Kornidesz János, (1370) Csicsely N. (1370) Litauszki Pál (62) Mujzer István csendőr (laktanya.) Beteglétszám 6.

— Az ószőlői magyar olvasókör f. hó 11-én saját helyiségében (Duda János háza) pénztára javára táncvizigalmat ren-dez. Belépti-díj 50 kr. Felülfizetések kö-zönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáz-tatnak.

— Az ószőlői magyar olvasókör ala-kuló gyűlésén a tisztviselői kar a követ-kezőképen alakult meg. Elnök: Brózik La-

Adél eleinte nem felelt. Rövid fag-gatás után azonban vallott.

— Anyám, szólt elhatározással — én szeretek...

Ez lehet csak igaz szerelem, mely így nyilvánul, gondolta az anya.

— És kit szeretsz? kérdezte felhangon.

— Bélát — —

— Zsófi volt vőlegényét?

— Igen, s ha nem mehetek hozzá,

akkor... meghalok!

— Nem fogsz meghalni, édes leányom, mert szerelem okozta segélykiáltásaid előtt kaptunk Bélától levelet, melyben kezéért esedezik.

Adél meglepetve, de egyszerűen ör-vendve nézett egy ideig anyjára, azután zokogva borult ennek keblére.

— Anyám, oh mily boldog vagyok!

Adél és Béla, Zsófi és Sándor egy napon léptek örök frigyre. E napon nyuj-tottak a szép hölgyek békejebbet a hűlten férfiaknak s e napon tudták meg, hogy Béla s Sándor közös elhatározás folytán tették semmivé az első eljegyzést.

Ime, ez is bizonyítja, hogy mindenki azután törekszik, ami neki meg nem adatott...

jos, alelnök Vaigel Pál pénztárnok, Fecske György, gondnok, Gácsi Imre, titkár, Bor-gulya Mihály, laptárnok, Skorka György, könyvtárnok, Tóth István maczonka. Az elnökség részéről felkértük annak köz-zétételére, hogy az olvasókör könyvtára számára ajándékművek köszönettel fo-gadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— Hymen. Liska János főgymnásiumi tanár eljegyezte Sziráczky Irén kisasszonyt, Sziráczky János tanító úr bájos és kedves leányát. Zavartalan boldogságot kívánunk a frigyhez!

— Halálozás. Folyó hó 3-án d. e. elhunyt Herczberger Ida, Herczberger Dániel magánzó leánya. Áldás és béke ham-vaira!

— A Szarvasi iparoskör által 1893. évi január 29-én tartott táncestély fénye-sen sikerült. Fesztelen jókedvben egész reg-geli 7 óráig tartott a mulatság. Jelen volt-ak asszonyokközül: Opauszky Istvánné, Slosz-szer Jánosné, Baginyi Pálné, Popjak György-né, Brauner Györgyné, Sörös Károlyné, Liska Jánosné, Oravecz Istvánné, Römer Mihályné, Gaál Sománé, Kozsuch Andrásné, Ruzsicska Györgyné, Petyvan Mihályné, Molitórisz Lajosné, Klenk Sámuelné, Tusjak Jánosné, Osztrólczy Jánosné, Podani Györgyné, Such Józsefné, Szabó Gáborné, Opauszky Sománé, Opauszky Pálné, Dauda Mihályné, Blaskó Sámuelné. Leányok: Klenk nővérek, Ribárszky nővérek, Römer nővérek, Blaskó nővérek, Petyvan nővérek, Molitórisz nő-vérek, Matusik Linka Gaál Nina, Kondacs Juliska, Ruzsicska Zsuzsi, Demcsák Juli, Lévy Ida, Tusjak Linka. Opauszky Örszi, Frecska Zsuzsi, Podani Zsuzsi, Varga Mari, Urban Linka, Kozsuch Zsuzsi, Szabó Mari, Dauda Anus, Liska Juci.

— Tűzeset. hó 3-án délután 1-óra 30 perczkor Galát János 1585 számú háza ki-gyuladt s a háztető 40 méter hoszban le-égett. Tíz méter hoszban a tető a tűz-oltók buzgalma folytán megmentetett. A kár 655 frtra van becsülve. A ház bizto-sítva nem volt. A tűz oka ismeretlen. A tűz-nél kitüntették magukat: Kozsuch Mihály gépész Sinkovics János, Kovács, Kis Pál, Frankó János, földmiesek s a helybeli tűzoltók.

— A szarvasi iparoskör 1893 évi ja-nuár 29-én tartott táncestélyen felülfiz-zettek: Schönfeld Mihály, 2 frt 20 kr. Vé-ber József, 2 frt Medveczky József, Volf Gyula, 1—20 kr. Szüle Kálmán, 1 frt Táj-ber Gusztáv, 60 kr. Laudisz György, Rö-mer Mihály, Ribárszky János, Gaál Soma, Demcsák János, Molitórisz Lajos, Lévy Imre, Csűr Péter, Klenk Sámuel, Tusjak János, Osztrólczy János, Szabó Gábor, Ruzsicska György, Podany György, 40—40 kr. Opauszky Mariska, Frecska Zsuzsika, 30—30 kr. Opauszky István, Bobvos Mi-hály, Kondacs Juliska, Szabó Lajos, Ko-zsuch Endre, Argyelán Antal, Maginyecz Márton, Mikolay Lajos, Ifj. Demcsák János tanító, Lukács Imre, Polónyi Dániel, Bo-ros Jenő, Steiner Lipót, Kmeicz Mihály, N. N. Sterbecz N. Stein Béla, Roszjarovicz István, Grócz Mór, Golián István, 20—20 kr.

— Halálozási statisztika 1893. jan. hóról. Elhalt városunkban összesen 68 egyén. Még pedig: Tüdőlobba 4, Tüdővészben 4, Tüdőlégdugban 2, Tüdőgümölen 2, Torok-

gyikban 2, Hártyástoroklobban 5, Roncsolótoroklobban 12, Veselobban 1, Aggkorban 1, Végelgyengülésben 6, Hashártyalobban 2, Hagymázban 2, Aszkorban 1, Gümőkorban 1. Görcsökben 1, Szélhüdesben 1, Hörghu-rutban 1, Hörglobban 4, Kimerülésben 1, Halvaszületet 2, Bélhurutban 2, Gümőkör-ban 1, Ráנגgörcsben 2, Agyszélhüdesben 1. Agyhörklobban 3, Sárgaságban 1, Eskorban 1.

— Felakasztotta magát. Tóth István szarvasi iparos (1688 házszám.) neje Opauszki Zsuzsi már egy év óta koronként fellépő elmezavarban szenvedett. Férje febr. 3-án hetivásárba távozván, feleségét any-jára özv. Opauszki Jánosnéra bizta. Az anya nem sejtve rosszat unokáját öltözte-tendő a másik szobába ment, honnan rö-vid idő múlva visszaakart menni az első szobába, de az ajtót zárva találta s azt hiába igyekezett kinyitni s hiába kérte le-ányát hogy nyissa ki, választ tőle nem ka-pott. Rosszat gondolva szomszédbe futott segítségért, mialatt veje Litauszki István oda jött, az ajtót felleszítette s az asszonyt az ajtó sarokvasán felakasztva találták. A hullán külérőszak vagy önvédelem nyomai nem láthatók, miért is az orvosi vélemény szerint nevezett elmezavaros állapotában felhasználva az egyedüllétet, saját elhatá-rozásából akasztotta fel magát.

— Czigány statisztika, F. évi január hó 31-én belügyministeri rendelet folytán az egész országban összeirattak nálunk a czigányok és ennek során találtatott a kra-kói külvárosban 106 férfi és 118 nő, a bel-városban 34 férfi és 26 nő, a határban 68 férfi és 66 nő, tehát összesen 208 férfi és 213 nő, összesen 421. Ezek közül 129 mint vándor czigány szabad ég alatt sátorban tartózkodik, s ezek 24 karaván csoportra oszlanak, van 23 sátoruk, 23 kocsijuk, és 27 drb. lovuk. A czigányok között törvé-nyes házasságban van 47 pár, törvénytelen házasságban él 31 pár, törvényes házasság-ból származott 78 férfi és 80 nő, törvénytelen házasságból származott 51 férfi és 56 nő gyermek. Valamennyi, mind magyar-nak vallja magát.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1892. október 1-től kezdve.

Szarvas-Mezőtúr.

7401. v. 7413. v.
Szarvas indul: 9:34 d. e. 1:46 d. u.
Mező-Túr érk: 10:20 > 2:32 >

Mezőtúr-Szarvas.

7412. v. 7402. v.
Mező-Túr indul: 12:36 d. u. 5:10 d. u.
Szarvas érk: 1:22 > 5:56 >

Arad-Budapest.

601. gy. 603. sz. 605. sz
Arad ind: 8:20 d. e. 11:18 d. e. 9:05 este
Csaba érk: 9:20 > 12:50 > 10:50 >
> ind: 9:25 > 1:15 d. u. 11:05 éjjel
Mező-Túr érk: 10:29 > 2:42 d. u. 12:49 >
> ind: 10:30 > 2:50 > 12:53 >
Szolnok érk: 11:15 > 4:04 > 2:06 >
> ind: 11:46 > 4:15 > 2:21 >
Budapest érk: 1:50 d. u. 7:25 este 5:50 reggel

Budapest-Arad.

602. gy. 604. sz. 606. sz
Budapest ind: 1:55 d. u. 8:10 d. e. 9:30 ese
Szolnok érk: 3:53 > 11:04 > 12:35 éjjel
Mező-Túr érk: 4:47 > 12:17 d. u. 2:06 >
> ind: 4:48 > 12:24 > 2:09 >
Csaba érk: 5:52 > 1:48 > 3:33 >
> ind: 5:57 > 2:13 > 3:33 >
Arad érk: 6:57 ese 3:45 > 4:52 reggel

Felelős szerkesztő Mihálfy József
Laptulajdonosok
Sápezky János és Mihálfy József

Házeladás!

Terray László Beliczey főutczán lévő háza
előnyös feltételek mellett eladó
bővebb felvilágosítás ad a tulajdonos.

Gépeladás!

Bakulya Jánosnál 10-
16 erejű

cséplőgép

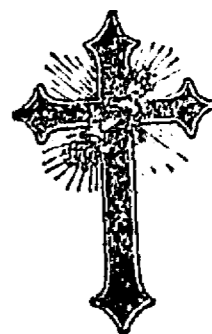
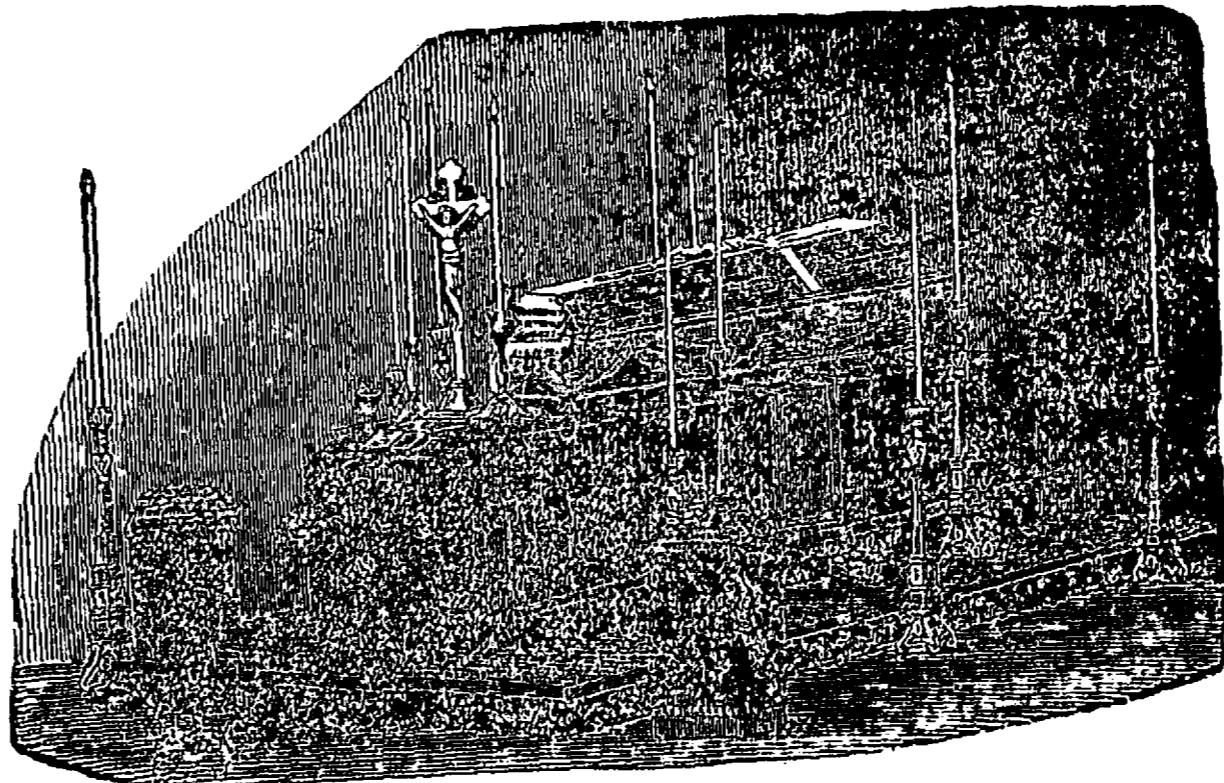
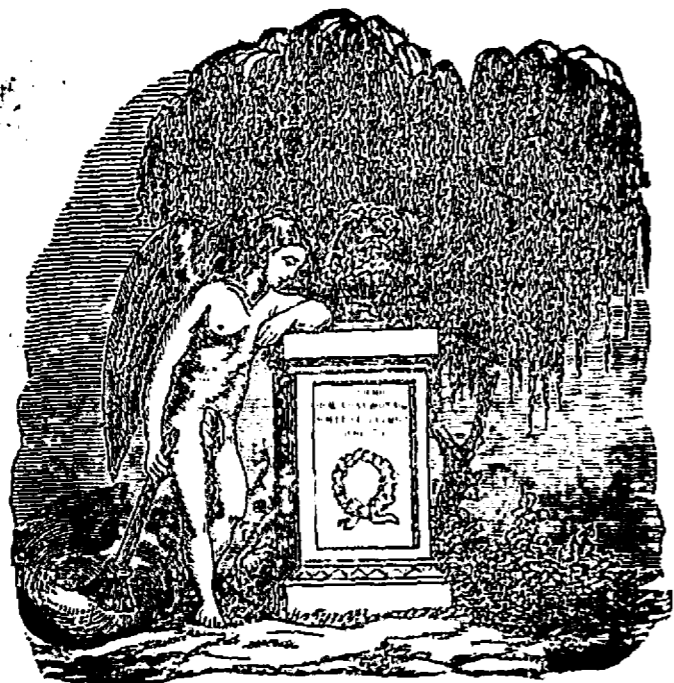
készpénzér eladó, vételára

2500, frt

megtekinthető a tulajdo-
nos tanyáján.

Házassági ajánlat.

Két intelligens szarvasi fiatalember házasodni óhajt. Feltételek:
16—28 életkor, némi vagyon, csinos külső és háziasság. Külön feltételek:
az egyik fiatalember csak szőkét, a másik csak barnit óhajt feleségül.
Ajánlatok lovagias titoktartás kötelezettsége mellett, »Szőke» vagy »Barna»
jellige alatt Szarvas poste — restante küldendők. Közvetítők kizáratnak.
Jelen hirdetés többször nem jelenik meg!

Olcsó temetkezési vállalat.

Alólírott elvállalok temetkezések rendezését a legegyszerűbbtől a legfényesebbig az
eddig olcsó árainnál még olcsóbban.

Egyszersmind tudatom a nagyérdemű közön-
séggel, hogy eddigi temetkezési vállalatomat

két gyászkoocsival

nagyobbitottam meg.

Nagy figyelmet fordítok a pontos kiszolgálásra s a kívánalmaknak teljesen meg-
felelni óhajtok.

tisztelettel

BLASKÓ ZS.

épület és bútoraasztalos.